

28. týždeň v Cezročnom období , cyklus „A“

Oznamy:

- S kňazom sa modlíme sv. ruženec spolu vždy pri druhej sv. omši, v čase ako začína sv. omša.
- Spovedám pred sv. omšou, aj po sv. omši. Stačí prísť.
- Dodatočne vyhlasujem zbierku na **rádio Lumen** - dnes 28.ned na pobožnosti a v počas týždňa.
- Budúca nedeľa—misijná—bude zbierka na **Misie**.

13.10.2014 Pondelok 28. týždňa v Cezroč. období, Féria Spovedná služba v BJ! 10:30-12:00	08:00 17:30	Hertník (+Václav*) Bartošovce (+Jozefína,+Emil,+Ján,+Jozef,+Andrej)
14.10.2014 Utorok 28. týždňa v Cezroč. Období Alebo: Sv. Kalixta I., pp. a mč., Ľub. sp.	17:30 18:30	Hertník (+rodičia,+brat,+členovia rodiny) Bartošovce (za veriacich-29.neA)
15.10.2014 Streda 28. týždňa v Cezroč. období Sv. Terézie od Ježiša, pn. a uč. Cirkvi, Spom.	07:30 08:00	Bartošovce (+rodičia - č. 76) Hertník (+Alojz - vl. úmysel)
16.10.2014 Štvrtok 28. týždňa v Cezroč. období, Féria Alebo: Sv. Hedvigy, reh., Ľub. sp. Alebo: Sv. Margity Márie Alacoque, pn., Ľub. sp.	06:15	Hertník (+Rudolf*)
17.10.2014 Piatok 28. týždňa v Cezročnom období Sv. Ignáca Antiochijského, bs. a mč., Spom.	16:00 17:30	Bartošovce (+rodičia,+Cyril,+Anny) - za účasti detí! Hertník (zdr., poďak. pre bohužnámu rodinu č. 267) - za účasti detí!
18.10.2014 Sobota 28. týždňa v Cezroč. období SV. LUKÁŠA, EVANJELISTU, Sviatok - več. omša z nedele!	07:30 18:00	Hertník (+Jozef - č. 207) Bartošovce (poďakovanie za Božie milosti za spolužiakov ZDŠ)
19.10.2014 DVADSIATA DEVIATA NEDEĽA V CEZROČNOM OBD. „A“ - MISIJNÁ Zbierka na MISIE! - sv. Jána de Brébeuf a Izáka Joques, kňazov, a ich spoloč., muč., a sv. Pavla z Križa, kň. sa neslávi!	07:45 09:15 10:45	Hertník (+Anna - č. 213) Bartošovce (za dôchodcov z Bartoš.) KRST vo sv. omši (Sofia F.) Hertník (zdr.,pož. pre Šimona- 18 r.) 14:00 pobožnosť

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV

FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ HERTNÍK

Hertník

OKT. 2014

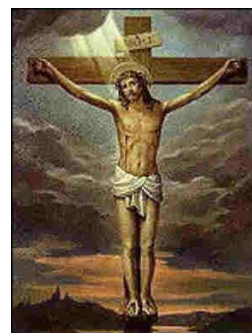
Číslo 11

Kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho...

(porov. Mt 16, 21- 27)

Človek zvykne pozerat' do budúcnosti v zmysle „čo ešte urobím?“, „koľko MS vo futbale ešte uvidím?“, „koľko olympiád zažijem?“... Kvalitu života hodnotíme slovami „koľko a čo sme prežili“. Veci tohto sveta nás nemôžu urobiť šťastnými. Práve naopak vyprázdňujú naše srdce. Keď veľa pamätáme, keď sme boli svedkami mnohých udalostí, znamená to len jedno: „veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť“ alebo „čím sa odvdáčim Pánovi za všetko, čo mi dal“

„Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo.“ Skúsme sa pozerat' na ľudský – svoj život optikou: „čo už neurobím?“, „čo už neuvidím?“, „čo už nezažijem?“ a „čoho sa nedožijem?“. Vložme ešte slovíčko „nemusím“ sa dožiť, „nemusím“ urobiť a „nemusím“ zažiť...

Život nie je samozrejmosť, ani to, čo do života patrí. V Písme čítame: „Pane, nauč nás rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca.“ Ježiš nám dáva odpoveď na zdanlivé prehry života. Ak hodnotu života použijeme pre Pána, to znamená, že sme pripravení život stratiť, pohrdnúť ním...vtedy život nájdeme!

Nájdeme a získame pravý život. Lebo Ježiš život neberie. Dáva ho v plnosti. Ako to povedal jeden filozof: „To, čo dáva zmysel životu, dáva zmysel aj smrti.“ Aj strata života sa stáva zmysluplnou, pretože nám pomáha získať Krista. Kresťania – mučeníci to najlepšie pochopili a zaplatili tú najvyššiu cenu, pretože ocenili „Boží život“, večný život. Neuspokojme sa s ľudskou skúsenosťou o živote, ale prijmime Božiu „skúsenosť“.

Ako hovorí sv. Pavol: „Či žijeme, či umierame, patríme Pánovi.“ Sv. Terézia povedala: „Ja neumieram (nezanikám), ale vchádzam do života.“ Pretože nič nás nemôže odlúčiť od Pána, od jeho lásky, ani smrť ... ani strata!

o. Jaroslav Klič

Z Homílií svätého pápeža Gregora Veľkého na evanjeliá

(Hom. 17, 3. 14: PL 76, 1139-1140. 1146)

Služba našej činnosti

Počujme, čo hovorí Pán pri vysielaní hlásateľov: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“ Do veľkej žatvy je málo robotníkov. A nemôžeme to vysloviť bez hlbokého zármutku, lebo je dosť tých, čo by počúvali dobré veci, ale tých, čo by ich hovorili, niet. **Hľa, svet je plný kňazov, a v Božej žatve možno sotva nájsť pracovníka, lebo sme síce prijali kňazský úrad, ale úlohu svojho úradu neplníme.** Počúvajte však,

milovaní bratia, počúvajte, čo hovorí: „Proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“ Proste za nás, aby sme vládali pracovať pre Vás, ako treba, aby sme nemali strpnutý jazyk, keď treba hovoriť, a keď sme už zaujali kazateľské miesto, aby naša nemota nežalovala na nás pred spravodlivým sudcom. Lebo často spútava jazyk kazateľov vlastná nepravosť; často však nemôžu predstavení hlásať slovo z viny

podriadených. Aj vlastná nepravosť spútava jazyk kazateľov, ako hovorí žalmista: „No hriešnikovi Boh hovorí: Prečo odriekaš moje príkazy?“ Ale aj hriechy podriadených umlčujú hlas kazateľov, ako hovorí Pán Ezechielovi: „Jazyk tí prilepím na podnebie, onemieš a nebudeš napomínať, lebo je to spurný dom.“ Ako keby otvorene povedal: Berie sa ti slovo ohlasovania, lebo kým má ľud rozhorčuje svojimi skutkami, nie je hoden povzbudenia pravdy. Teda nie je ľahké rozpoznať, pre čiu chybu sa berie kazateľovi slovo. Pričom s istotou vieme, že mlčanie pastiera niekedy škodí aj jemu, vždy však podriadeným.

A je aj iné, milovaní bratia, čo ma na živote pastierov veľmi trápi. Ale aby sa niekomu nezдалo nespravodlivé, čo tvrdím, obviňujem rovnako aj seba, že som v tom, hoci prinútený tlakom barbarských čias, veľmi uviazol proti svojej vôli.

Dali sme sa strhnúť vonkajšou činnosťou. Iné sme dostali hodnosťou a iné robíme z povinnosti úradu. Službu ohlasovania zanedbávame a na svoju škodu, ako to vidím, nazývame sa biskupmi, pričom nám viac záleží na mene ako na čnosti. Lebo tí, čo sú nám zverení, opúšťajú Boha, a my mlčíme. Sú ponorení do nezriadenosti, a výstražnú ruku nedvíhame. Ale ako môžeme napraviť život iných, keď sa nestaráme o vlastný?

Lebo zaujatí svetskými starosťami stávame sa tým necitlivejšími vnútri, čím aktívnejšie sa prejavujeme navonok. Preto dobre hovorí svätá Cirkev o svojich chorľavých údoch: „Urobili ma strážkyňou viníc, a svoju vinicu som nestrážila.“ Sme ustanovení za strážcov viníc, a svoju vinicu vôbec nestrážime, lebo len čo sa zaplietame do vonkajšej činnosti, zanedbávame službu svojho úradu.

Rád by som napísal niekoľko myšlienok z pútnického miesta Obišovce. V sobotu a nedeľu 4. – 5. 10.2014 sa konala celodiecčna púť k Panne Márii Ružencovej. Všetkých pútníkov privítal miestny kňaz. Potom nasledovalo celodiecčné večeradlo a modlitba radostného ruženca viedol mons. Bernard Bober, arcibiskup – metropolita. Takisto celebroid sv. omšu. Spevy zabezpečil zbor z dekanátu Michalovce. Ťažko jej písať o homílii – to všetko je potrebné počuť. Pred polnocou sme sa modlili bolestný ruženec. Osobným zážitkom bola pre mňa polnočná sv. omša. Vrcholom púte bola slávnostná sv. omša, ktorú celebroid mons. Stanislav Stolárik, pomocný košický biskup. Z homílie vyberám: Panna Mária, je matkou nás všetkých, a tak ako za nás oroduje u svojho Syna, tak nás všetkých objíma ako svoje deti. Všetko je ťažko napísať – treba to zažiť. Mój záväzok – ak budem môcť sa tejto púte zúčastniť o rok, privediem na hôrku „Putnok“ aspoň jedného pútnika navyiac.

*pútnik z farnosti***ZO ŽIVOTA CIRKVI**

Predseda Konferencie biskupov Slovensku (KBS) Mons. Stanislav Zvolenský na prebiehajúcom III. mimoriadnom generálnom zhromaždení Synody biskupov o rodine vyzdvihol výnimočnosť pútnického miesta Šaštín a Národnej svätyne, ktorá sa tam nachádza. Urobil tak v rámci príspevku, s ktorým vystúpil pred synodálnymi otcami v Ríme. Arcibiskup zdôraznil, že mariánsku svätyňu v Šaštíne vnímame ako dar Boží pre naše rodiny, pretože má vo svojom základe obnovu manželského a rodinného spolužitia. Šaštínsku baziliku, ktorá bola prednedávnom svedkom vyvrcholenia slovenského Jubilejného Roka Sedembolestnej Panny Márie, označil za miesto otvárania sa ľudských srdc pre potrebu odpustenia a obrátenia. Predseda KBS tak okrem iného nadviazal na príhovor generálneho relátora synody Pétra Erdő. Maďarský kardinál v ňom zdôraznil, že hľadanie pastoračných riešení sa uskutočňuje v kultúrnom kontexte našich dní: *„Žijeme kultúru audio-vizuality, pocitov, emočných skúseností, symbolov. Pútné miesta v mnohých krajinách, dokonca i v tých najsekularizovanejších, sú stále viac navštevované. Desiatky tisíc manželov idú napríklad do mariánskej svätyne v Šaštíne, na Slovensku, aby si žiadali pomoc od Panny Márie v ich manželských problémoch.“* Arcibiskup Zvolenský skonštatoval, že v rámci príprav na synodu mali slovenskí biskupi príležitosť zaoberať sa aktuálnou situáciou v slovenských rodinách. S bolesťou si overili, že medzi rozšírené problémy patria ťažkosti vo vzťahoch a komunikácii v rodinách, ktoré popisuje aj bod 64 Instrumentum laboris. Mariánsky Šaštín preto vyzdvihol ako významné miesto, na ktorom sa slovenské rodiny otvárajú pre odpustenie a obrátenie - miesto, kam prichádzajú prosiť o Božiu pomoc a milosrdenstvo na príhovor Božej Matky - Sedembolestnej Panny Márie.

MODLITBA MANŽELOV:

Aj táto nádherná modlitba odznela pri sobášnej sv. omši snúbencov Františka Kotuľáka a Lucie Lazírovej.

Pane Ježišu, ty si spečatil našu lásku vo sviatosti manželstva, aby sme vždy svedčili o tvojej láske k nám. Sľúbili sme si vernosť až do smrti. Žehnaj nás oboch, aby sme vytrvali v tomto svätom zväzku. Buď stále s nami, v našom rodinnom kruhu. Chráň nás pred nebezpečenstvami nevery, pred ochabnutím v láske, pred nervozitou a neláskavosťou.

Zachovaj nás vo svojej milosti po všetky dni spoločného života. Daj, aby sme s láskou prijali deti ako tvoje dar, a aby sme im boli prvými svedkami viery. Daj, aby sme si vzájomne pomáhali na ceste k svätosti a cez manželskú lásku raz prišli k Tebe, najvyššej a večnej láske, spolu s našimi deťmi, a chváliť ťa na veky vekov. Amen.

